Ч. 91. Львів, середа 14. червня 1922. Почтову належність оплачено гуртом. Рік I.

ГРОМАДСЬКИЙ ВІСТНИК

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно в краю 1000 М. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 дол., Франції, Голяндії, Бельгії 10 фр. фр., Італії 10 лірів, Швайцарії 5 фр. шв., Німеччині 75 марок, Чехословаччині 25 корон ч., Болгарії 50 левів, Румунії 50 лей, Австрії 1400 корон. Зміна адреси 50 марок польських.

ОГОЛОШЕННЯ: Рядок дрібного друку або його місце в рубриці „Оголошення" 50 М., в „Надісланім", в „Оповістках" і некрольоги 75 М. Між новинками і в редакційній части 150 М., на першій стороні 200 М. За дрібні оголошення 15 М від слова; товстим друком подвійно. В неділі і свята 50% дорозче.

Виходить о годині 7. рано.

Один прим. 40 Мкп.

РЕДАКЦІЯ, АДМІНІСТРАЦІЯ й ЕКСПЕДИЦІЯ: ЛЬВІВ, РИНОК ч. 10

ВСІЛЯКІ ПРИЛАДИ ДО ПОДОРОЖІ ВАМІЗКИ, РУФРИ, ТОРБИ НЕЦЕССЕРИ і т. п.
ПОРУЧАЄ „ЧЕРПА" ЛЬВІВ, вул. ЛЕҐІОНІВ 17, БУДИНОК ЗЕМСЬКОГО БАНКУ КРЕДИТОВОГО
ВІДЕНСЬКІ ВИРОБИ! 1587 1—10 ПРОДАЖ ДЕТАЙЛІЧНА І ГУРТОМ!

Сучасне міждержавне положення Сх. Галичини.

Східно-галицька проблєма на порядку дня конференції дня 16. мая 1922 — Означення її міждержавного положення й актуальности. — Економічна конференція в Газі. — Конечність вирішення економічних і політичних питань Европи.

II.

Відень, 8. червня 1922.

(г. м-й). Совітська делеґація, як відомо, не приняла знаного економічного меморандума ґенуенської конференції. І коли через те головна основа, на якій була побудована ґенуенська конференція, захиталася, політичні проблєми силою факту зійшли з дневного порядку конференції.

Та справа нашої Батьківщини не зійшла тихо з дневного порядку конференції. Вона стає предметом нарад дня 16. мая с. р. Вправді беруть її не на те, щоби її остаточно полагодити, але на те, щоби перед цілим світом сконстатувати, що ся справа є загрозою мира в Европі, що без її полагодження не буде мира в Европі, що вона є пекучою і хоч на короткий час її відкладається, то однак в близькім часі мусить бути вирішена покликаними міжнародними чинниками.

І так дня 16. мая с. р. підчеркнено виразно, що наша східно-галицька справа, є міждержавною проблємою, а не чиєюсь домашньою справою і що її вирішення наступить тільки на міждержавній арені... Притім ґенуенська конференція признала Націон. Раду Сх. Галичини за леґітимоване тіло, якому прислугує право заступства сеї справи...

Що наша справа є актуальною, і що вона не може вже довше ждати на своє вирішення, сконстатували те не лиш держави Західної Европи, але таке саме становище з притиском зазначив також представник Росії Чічерін у своїй промові на останнім плєнарнім засіданню конференції.

Ми, в нашій останній статті звернули були на се увагу, що ґенуенська конференція продовжується під фірмою економічної конференції в Газі, яка збирається за два тижні на свої наради.

Льойд Джордж видячи в Ґенуї, що Росія зі своїм одним голосом на спільній конференції держав Европи, мимо підпори Анґлії й Італії, не може вдержатися, підсунув плян нової конференційної кооперації, яка має відбутися в Газі. Там за справою анґлійського премієра стануть до нарад дві рівнорядні делеґації: 1) представники держав Европи; 2) рівні числом представники совітських републик. Нагадується тут читачам мала анальоґія з бувшої Австро-Угорщини, себто її інституція делеґацій, коли то окремо радили делеґати австрійського парляменту, а окремо делеґати угорського сойму, а в спірних справах сходилося щойно разом, ними покликане ad hoc спільне тіло, щоби спільно сі спірні справи вирішити...

В сей спосіб протиставив Льойд Джордж Західній і Середущій Европі — Східну Европу, як рівнорядний чинник... І так вратував Льойд Джордж представника Росії від майоризовання, що мало місце у спільній конференції, та що найважнійше від розбиття самих переговорів. Треба лише дивуватися, що Франція пішла на таку „вудку" Л. Джорджа, а европейська опінія й преса ще й досі не звернула на се своєї уваги.

Та Льойд Джордж мусів се вчинити, щоби в як найкоротшім часі положити міст до Східної Европи. Не треба замикати очей на те що в Росії і на Україні, армія „голодних" росте і не буде ніякої людської сили спинити голодної армії, узброєної до того німецькою технікою, в поході за хлібом в глибину Европи. Для нещасного голодуючого населення, що кидається вже на власних дітей, не лишається нічого иншого, хіба: або вмирати голодовою смертю, або по жнивах, з оружжем в руках йти добувати собі хліба...

Анґлійський державний муж, се все як слід розваживши, предвидів — і тому, коли не має прийти до катастрофи в Европі, мусить бути покладений в Газі міст до Сходу Европи...

З кладенням мосту ґаґською конференцією на Схід Европи, мусять бути паралельно вирішені всі політичні проблєми, що стоять на перешкоді сему кладенню мосту. Такою проблємою є наша східно-галицька справа. Не ми бажаємо надати їй такої великої ваги, — але за таку преважну проблєму уважає її Льойд Джордж і ціла Европа... Хіба лише глухий і сліпий сього не чує й не бачить...

Одержуємо відомости, що над нашою справою від закінчення ґенуенської конференції, безперервно дальше радять покликані міждержавні чинники... Чи її вирішить Найвища Рада, чи яка міжнародня конференція, чи покликані держави передадуть її до вирішення Союзови Народів, — се річ меншої ваги. Важне є те, що вона мусить вже раз бути вирішена, не тільки тому, що сего ми собі бажаємо, але й тому, що бажають собі сього тепер самі держави Европи.

Ґенуенська конференція принесла успіх для Европи, а зокрема й для нас, щоправда не формальний, але матеріяльний, який ділає невидимо на держави Европи.

Для нас те, що остаточно наближаємося, по тяжких трьох літах до оконечного вирішення нашої справи, до чого якраз невидимою силою пхає успіх ґенуенської конференції.

Щоби на наше твердження не шукати знов за примірами на державах Европи — то читачі хіба бачать, що стоять перед фактом, що Франція дня 31. мая не помашерувала на Німеччину, хоч признаної для себе рати репарацій від Німеччини не одержала.

Успіх ґенуенської конференції підчеркуємо ще раз є матеріяльний, і тому в такій формі він відділовує на Европу.

Присилайте складки на пресовий фонд на кн. ч. 30.000 в Союзі Кредитовім, Львів, — — — Ринок 10. — — —

Французькі записки.

Париж 3. червня 1922.

Вчора прийшло під наради палати послів предложення реформи науки в середніх школах, внесене міністром освіти Ґерардом. Характеристична признака цього предложення — реакція проти модної з кінцем XIX. і з початком XX століття, буцім-то поступової течії: усунути клясичні студії на дальший плян на користь наук математичних і природничих, тай на загал обнизити скількість знання, подаваного ученикам. Міністер Ґерар на ново домагається основної науки клясичних предметів, передовсім латини, тай вводить доволі важкі іспити на переходах між клясами. Його провідна ідея: замість наділяти хлопчиків великою скількістю легко подаваних і тим самим плитких відомостей з ріжних областей — дати їм солідні основи під культуру думки. Це можливе тільки через поглиблення клясичних студій у середніх школах — на спеціялізацію в науках прийде пора у школах висших.

Предложення це стрінулось з горячою опозицією університетських кругів і лівих партій; останні бачать у віднові клясичних студій міру реакційну.

Ця боротьба за дух французького шкільництва має значіння, культурне, суспільне й політичне, більше ніж моглоб видаватись на перший погляд. Французькі освічені круги стежать за нею пильно, навіть пристрастно. При нагоді перешлю Читачам „Громадського Вістника" кілька подробиць про розвиток цеї справи.

*

Багато французьких ґазет поміщає побіч заголовку ґазети кождого дня иншу коротку замітку загального або „злобо-дневного" значіння. На днях знайшов я осьтак на начілку одної з найбільш читаних ґазет товстими буквами надруковане ось-що:

„Коли задзвонили дзвони, скрізь, по острові Сицилії убивано Французів з такою жорстокістю, що не тільки жовніри, а й їх жінки та діти були по звірськи порізані. Навіть ті Сицилійки з роду, котрі мали зносини з Французами, заколено ножами, щоб усунути всякий слід французької крови".

Мене зміст цеї звістки вразив до живого, до найглибших верств моєї еміґрантської душі. Читаю й перечитую ці зимні стрічки. І не можу здержатись, аби й Вам не переслати того вирізка французької ґазети в оригіналі. Знайдете на ньому й пояснення, звідки прийшла французькому редакторови думка відсвіжити, і то на чолі своєї ґазети — виривок з оповідання про давно минулі дні: це шматок із старої літописи про Силилійську Вечірню (Vêpres Siciliennes), який служить за „мотто" німецькій книжці Гайріха Дістлєра „Німецькі терпіння над Реном".

Цитатом цим французька ґазета остерігає Францію перед ненавистю відвічного ворога, на землі якого господарить чужинецька окупація.

*

Цікаве помічення про відносини між вірою й статистикою людности у Франції: Департаменти, які продукують найбільшу скількість дітей, є рівночасно департаментами найбільш релігійними...

Взагалі треба сказати, що життєва сила французького племени зберігається там, і тільки там, де традиційний спосіб життя, думання й почування — селянський і католицький — захищає народній організм перед „поступовим" розкладом і наступаючої його слідами смертю раси.

В. Панейко.

Українці в Америці.

Велична українська манфестація у Філадельфії.

Філаделфійська Україна заговорила. Заговорила так могучо і досадно, як ще ніколи; і Філаделфія, город де вродилася американська воля, станула здивована на вид цеї могучої маніфестації і з німим подивом гляділа на десятки тисячів філаделфійських Українців, що карними і німими рядами, з множеством таблиць переходили прінціпальними вулицями міста. Такої могучої щодо числа учасників, трогаючої своїм німим трагізмом а рівночасно вимовної безлічю великих таблиць маніфестації Філяделфія ще не бачила.

Вже пів до дванайцятої перед полуднем, в неділю, 21-го мая, стало формуватися перед катедральною церквою около пять до шість тисяч людей. З кождою хвилиною число учасників зростало. З кождої бічної вулички надтягали свіжі відділи з прапорами і таблицями з написами і ставали в один ряд. Треба було чоло походу безнастанно посувати наперед, щоб дати місце надтягаючим. В поході станулo около дванайцять тисяч людей, мужів, жінок і дівчат.

На чолі походу станула повна військова орхестра у військових одностроях, попереджувана американськими і українськими прапорами. За орхестрою під командуванням поручника Дармограя маширував відділ Українців, ветеранів світової війни у військових одностроях з військовими відзнаками за хоробрість. За ними жіноча чета дівчат в українських строях випереджувана чудовим українським прапором з вигафтованим на нім золотом тризубом і золотою написею „За тебе Україно — Бороться будем до загину". Дальше слідували карні ряди Січовиків під командуванням свойого окружного отамана, Коцюка; всі зі синьожовтими лентами через плече, під синьожовтими прапорами. За Січовиками йшли відділи жіночих Січей. Деякі з них в одностроях, инші без них, але всі з українськими відзнаками через грудь. Один відділ ніс величезний американський прапор. В січовій формації було кілька тисяч людей.

За Січами поступали всі українські Братства і Товариства з Філаделфії, Кемден, Франкфорд, Честер, Вілмінгтон, Дел., та поодинокі громадки і гурти людей навіть з так далеких місцевостей, як Алентавн, Фенікcвіл і инших. Похід зачиняли члени місцевої української парохії. Вичисляти всі товариства, братства, всі організації, всі прапори з написами та таблиці, які несено, це фізично немислимо.

Похід перейшов широчезною Спрінг Ґарден вулицею і звернув на прінціпальну вулицю міста, Брод Стріт. Тут обійшов довкола монументальну будівлю Сити Гол і задержався перед Брод Стріт театром, де була винанята саля на віче.

Та в цілім місті не найшов би такої салі, в якій булоб можна помістити цю масу народу. Ледви четвертина війшла до середини, а це ті, що находилися на чолі походу. Вони станули наче море перед театром і хоч пекло сонце тропікальним жаром, не розходилися; вони знали, що там в середині визначні Американці промовляють в нашій справі.

Простора саля Брод Стріт театру виповнилася по береги. На естраді засіли запрошені визначні Американці. Виступив загально відомий золотоустний бесідник, на американській Україні о. сов. Максим Кінаш, парох місцевої катедральної церкви. Грім оплесків повитав улюбленого народного провідника. Понеслися його слова вступної промови, якої змісту з огляду на цензуру не можемо на жаль подати.

Буря оплесків була доказом, що всі присутні солідаризуються з виводами бесідника.

Д-р Володимир Коваль в анґлійській мові представив зібраним бувшого суддю пенсилвенійського Найвищого Трибуналу, д. Бібера за предсідателя зборів на що присутні одноголосно через аклямацію згодилися. На секретарів покликано п. Дармограя, команданта українських ветеранів американської армії і п. П. Кирилюка, управителя „Америки".

Суддя Бібер виголосив довшу промову в анґлійській мові, в якій вказував на дивний збіг обставин, що прапор України і прапор міста Філаделфії є однакових кольорів; синьо-жовті. І бесідник в тім добачував добру ворожбу; так як Філаделфія стала не тільки колискою американської свободи, але є нині символом і розсадником американських ідей волі і рівноправности всіх народів, так і український народ під цим самим прапором не тільки що до красок, але і ідей, яких є висловом, мусить здобути собі належне місце у сімї великих і свобідних народів. І бесідник висказав надію, що вже недалека хвилина, що український народ буде визволений з неволі; побажав, щоб тоді українська республика плекала у себе ці самі ідеали і почування, які віхують правдивий американізм.

По нім прочитав в анґлійській мові відповідну резолюцію п. Рітер а п. Грицай в українській мові.

Після цього слідувала довша промова поважаного Франка Паркіна, доктора теольоґії і секретаря Американського біблійного Товариства, виголошена з великим гумором. Він м. и. вказував, що Українці коли їм вороги дошкулюють, повинні їх прогнати і позбутися зі своєї землі таксамо, як проганяється з лиця докучливу муху.

Довшу промову в українській мові виголосив п. Омелян Ревюк, редактор „Свободи". Він вказував на ролю, яку силою обставин і свойого ґеоґрафічного положення є призначений відіграти український нарід та вказував, як йому забратися до цего, щоб чужинецькі народи пізнали значіння і вагу України. Промова тревала поверх 40 мінут і безнастанно була переривана гучними оплесками.

Черговий бесідник, п. Чісман Геррік, президент Джірард Каледж (щось в роді університету) історично виказував, що розвиток народів це не є щось випадкового, щось такого, що дається змінити або здавити штучно, але цей розвиток відбувається після прав природи незміняємих. І ці права вказують, що хоч нині Україна є поневолена, то всеж таки вона мусить таки стати вільна і зажити своїм власним життям.

По скінченій промові предсідатель представив яко послідного бесідника, д-ра Луку Мишуґу, представника уряду З. О. У. Н. р. у Вашінґтоні. Присутні, щоб вшанувати представника народом вибраного уряду, повстали з місць в хвилину, як д-р Мишуга вступив на екстраду. Коротка була промова д-ра Мишуги, але повна жару, надії і запалу. Він вказував, що нас не поконано; що мимо всіх нещасть ми вийшли таки побідниками зі світової війни, бо в цій війні народилася нація. В цій війні ідея української державности, яка дотепер ховалася по душах тільки деяких світлих мужів, перейшла в кров і кість цілого народа, стала його кличем, його стремлінням. І тому хоч стрінуть нас може ще раз нещастя, ми мусимо вийти побідниками, бо тепер Української держави домагається не Грушевський, Петрушевич, Петлюра, або Винниченко, але її домагається весь український нарід.

І коли тепер предсідатель віча, д. Бібер піддав відчитані резолюції під голосовання, ухвалено їх одноголосно. Ухвалено також відіслати їх американському правительству з відповідним домаганням.

Відспіванням гимнів „Май контрі", „Ще не вмерла Україна" та „Не пора" закінчилася ця величава маніфестація філаделфійських Українців.

Місцева вся преса без виїмку помістила в понеділок широкі описи маніфестації.

18. червня 1922.
ФЕСТИН
СОКОЛА-БАТЬКА
з прилюдними — вправами при — співучасти балетмайстра п.
Авраменка.

Українські справи.

Наради членів закордонної ґрупи Нац. Ради ЗУНР.

З Відня на доносять: Наради закордонної ґрупи членів Нац. Ради ЗУНР., відбудуться дня 15. червня ц. р., о год. 9. пер. полуд. (в четвер), у Відні, в льокалі Культурної Ради (VIII. Штроцінґассе 32/12) з таким денним порядком: 1) отворення нарад; 2) політичний реферат; 3) фінансовий реферат; 4) вибір політичної і фінансової комісії; 5) внески і запити

Д-Р ВАСИЛЬ ЩУРАТ.

КУЛІШ — КУЛІШЕМ.

(Продовження).

Красов блиснув у тезах своєї докторської дісертації свіжими теоретичними поглядами на нову літературу. Він розвивав гадки, що реальна поезія є в першім ряді поезією нашої доби; роман і повість творять передовий рід поезії, який заспокоює потреби нашого духа; народність є необхідною умовою всякого великого поета; Шекспір показався в своїх драмах первовзором сучасного нам поета ґенія; висшою з драм Шілєра належить узнати його трильоґію „Валєнштайн"; „Фавст" Ґете і „Дон-Жуан" Байрона — се твори мистецького ґенія, які краще всіх виразили собою минуле; Байрон, як лірик, і Ґете, як драматург, виявили собою ідеал новітного поета, перший — ліричного, другий драматичного; із усіх ґеніїв-поетів, які зявилися в добу Ґете й Байрона, ніхто не мав такого могутного впливу на сучасників і на розвиток літератур в Европі, як Вальтер-Скот через свої романи.

Нам приходиться вдоволитись — на жаль — тільки таким змістом дісертації, який знаний з переповідження архивного матеріялу Дашкевичем в „Словарѣ профессоровъ университета св. Владимира (Київ, 1884). Та вже цей зміст сильно вражає нас незвичайною схожостю підчеркнених у ньому тверджень з першорядними проявами літературної творчости Куліша: з тим, що він, 24-літний молодик, передовсім забирається до писання таких поважних повістий, як „Михайло Чарнишенко", або „Чорна Рада"; з тим, що він у тій своїй повісте писательській творчости взорується на Вальтер-Скоті; з тим вкінци, що згодом його улюбленими письменниками стають Шекспір і Байрон, котрих завзято перекладає на українське. Це все, хоч і як замітне, осталосьби тільки поверховним поміченнєм, коли би не далось його поглибити декуди, от хочби в прослідженню відношення Кулішевої поетичної творчости до поезії Байрона, котрої не можна поняти як слід без пізнання її фільософічної основи, перенятої Байроном від Шелєя, про що без сумніву мусів знати Красов, занімаючися докладнійше анґлійською поезією й винісши з кружка Станкевича фільософічне вишколеннє.

Та чи знався Куліш із Красовим? Чи міг Куліш від Красова довідатися про те все, чим тоді Красов занімався?

Поява двох перших і найранших писань Куліша, двох „малороссійскихъ разсказовъ" у Максимовичевім альманаку „Кіевлянинѣ", виданім на рік 1840, вповні впевнює нас у тім, що вже в 1839 р. Куліш не тільки добре знався з Максимовичем, але й належав до його вибранців з гурта київської університетської молодежі. А Красова тому самому Максимовичеви вже в 1835 р. поручав горячо Погодін, як чоловіка відповідного для професорської катедри в Києві: „Я знайшов тобі — писав Погодін — адюнкта — Красова. Ти, здається, його знаєш. Він гарно знає по руськи, пильний і обіцює вповні йти за твоїми вказівками, працювати щиро. Як що хочеш, напиши, — а він зявиться безпроволочно в тебе і піддасться маґістерському екзаменови". Порученням Погодіна і завдячував Красов, що ректор Максимович заінтересувався ним і допоміг йому пізнійше одержати університетську адюнктуру в Києві. Від Максимовича в Києві взяв Красов той запал для української народної пісні й те знання її, які вже тоді не чужі були й Кулішеви, а Красова згодом (1841—1843) в Москві сильно зблизили до Фрідріха Боденштедта, звісного перекладчика нашої історичної пісні на німецьке (Die poetische Ukraine. Штутґарт-Тюбінґен, 1845), про що сам Боденштедт розповідає докладнійше в своїх споминах (Erinnerungen aus meinem Leben. Берлін, 1885). В хаті Максимовича в Києві з ким як з ким, а з Красовом найскорше міг заприязнитись Куліш. Сприяла тому і вдача Красова. Навіть серед найбільших ентузіястів, найбільш еґзальтованих членів кружка Станкевича Красов був виїмковим, як справжній романтик, завсігди приступний для одушевлення, для захвату. Коли инші члени кружка протверезувались, Красов довго ще жив у світі уяви, окружав життє „німбом", вірив у його „чудові казки". Мрійник, він усюди бачив прекрасне, таємниче, чудесне. Такою своєю вдачею Красов зєднував собі кождого, хто з ним зіткнувся. Для деяких своїх знайомих ставався необходимо потрібним, бо настроював їх, як коли треба було — раз поважно, раз весело, то своїми серйозними мовами, то веселими, повними гумору й наслідовницького хисту оповіданнями. Боденштедт 40 літ задержав у памяти гарне враженнє, яке зробив на нього Красов; він називає його „прекрасним чоловіком". Приписати се треба й поетичности душі Красова, яка ціла висповідалась у збірці милих віршів, виданих П. Шейном 1859 р. Страждання мрійника — то їх основа. Те страждання — наслідок стремління до життя „абсолютного", до „висшого життя духа", що не дає поетови примиритися з буденним життєм філістра, життєм повним усего низького і плиткого. Таке страждання криється і в деяких ліриках Куліша з першої збірки їх (Досвітки, Спб. 1862)

(Продовження буде)

Велика Україна.

Вісти з Київа

В кореспонденції з Київа „Русспресс“ м. и. доносить:

На вулицях видно часто страшно схудлих, або попухлих з голоду людей — біженців з голодних губерній. Надармо вони звертаються з простягненою рукою; Киянин переходить попри них майже рівнодушно; його теж стріне небавом такаж доля.

Вулиці необсвітлені електрикою за виїмком 2—3 ліхтарень біля театру і на двірци. Доми освітлені дуже слабо і за величезною оплатою. Відчувається великий брак води у водопроводах. В цілім місті курсує тільки 5 до 10 трамваєвих вагонів. Доми мають дуже печальний вид ізза розбитих шиб, закопчених стін, бо комини залізних печей по кімнатах виведені до вікон. На ринку досить багато всякого товару, одначе торговля йде слабо, бо 98 процент людности не має чим платити.

Духовенство відказалося власноручно знимати ризи з ікон і віддавати церковні скарби. Наслідком цього совітська комісія перевела сама цю операцію, причім були часті випадки збезчещення святинь і християнських обичаїв.

Наложено новий податок в користь голодуючих в сумі 3 міліонів рублів на голову. Середня платня в державних установах виносить 5 міліонів рублів при ціні хліба 140.000 рублів за фунт.

Кладовища представляють дуже болючий вид. Там все повивертано. Гроби поотвирані, мраморні памятники розбиті. деревлялі хрести давно пішли на вагу до складів дерева а вінки на еврейський базар.

Життя студентів дуже важке, бо вони мусять старатися о удержання і учитися серед майже невиносимих обставин. Кромі цього приходиться їм платити великі суми за дозвіл здавати іспити і инші посвідки. До 1. мая мусів кождий студент зложити одноразово 2 міліони рублів. Хто цього не зробив в означенім реченци, мусів заплатити 3 міл. рублів.

Повстанці у Фастові.

„Труд“ ч. 117. доносить, що біля залізнодорожної стації Фастів повстанці розібрали шлях, наслідком чого розбився поїзд, що йшов з Київа до Одеси.

САЛЯ ім. М. ЛИСЕНКА
Четвер, дня 15. червня 1922 р.
ВЕЧІР УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛЬНИХ ТАНЦІВ
Постановка артиста-баєтмайстра Василя Авраменка
1649 1—3
Початок точно о год. 8. вечером
Білети продає „Народна Торговля“.

Огляд французької преси.

(27.V.—2.VI. 1922).

Париж, 3. червня 1922.

Наслідком примиримої відповіди німецького правительства в справі воєнних відшкодовань, речинець 31. мая є зліквідованою подією; черговим питанням міжнароднього значіння стала гаґська конференція. Участь Франції в ній досі непорішена: офіціозний комунікат, оповіщений в „П. Парізієн“ з 1. VI. доносить, що французьке правительство відповіло на дотичне запрошення, переслане італійським урядом, покищо звичайною посвідкою одержання, в якій заповіджено, що остаточна відповідь буде предложена небавом у формі меморанда, зясовуючого становище і умови Франції дотично сеї конференції. Комунікат заповідає, що отсей меморанд буде заступати думки, виложені вже у французькій ноті з 31. січня про ґенуенську конференцію, то значить, що становище Франції відносно спірних питань про довги і чужинецьку власність остає незміненим, і якщо Совіти не відступлять від своїх поглядів в Ґенуї, то присутність представників Франції в Газі є сумнівною. З окрема, останнє слово полишено парляментови, якому Поанкаре має предложити се питання до вирішення.

„Еклєр“ з 27. V. містить нотатку про побут у Варшаві двох французьких парляментаристів, Льорена і Ґрожана, котрих Поанкаре наділив особливою місією для навязання тісних взаємин з польським політичним світом.

„Ер Нувель“ з 28. V. містить слідуючу допись: „Часописі заповідають близький приїзд французьких мерів до Львова. Приводом сих відвідин мав би бути зїзд польських бурмістрів у Львові, а їх метою вислів пошани для володарів Східної Галичини. Ми не сумніваємося, що українське населення прийме радо французьких мерів на українській землі. Чи ті відвідини є однак на часі? Державно-правне положення Галичини та її недавня історія відомі нашим читачам. Поляки перебувають в Галичині в характері військових окупантів, і привіт французьких мерів може явитися невмісним в очах українського народу, який від трьох років домагається даремно своєї самостійности. На добавок треба числитися з тим, що Поляки скористають з французької гостини, щоби зробити з неї політичну маніфестацію в користь їхнього панування у Східній Галичині. Участь французьких мерів у сій маніфестації буде без сумніву інтерпретована Польщею, як одобрення представниками французьких міст польських анексіоністичних посягань, — одобрення висказане мимо стільки жертв, понесених Українцями в боротьбі за самостійність. Останніми часами тісні взаємини навязалися між багато найкращими умами Франції і інтелектуальними та політичними українськими кругами Галичини. Українці, стараються запопадливо піддержувати сі звязки, як запоруку кращої будучности і мира на Сході Европи. Гостина французьких мерів в Галичині, супроти сучасного положення в краю, не причиниться до закріплення тих приязних узлів.

„L' Ere Nouvelle“ в 29. V. пише у статті про становище Франції на ґенуенській конференції: „Плян наших східних союзів виявив свою повну безуспішність. Польща і Чехія постійно наклонювали нас до уступок. Румунія була би робила те саме, якщо не рахувала би на нашу поміч в справі Бесарабії. Що до Югославії, то вона непричасна до конфліктів на Сході і її льояльність ніпричому... В дійсности наших протеґованих держить при нас дана їм нами запорука їх територіяльної інтеґральности. Вони поти по нашій стороні, поки чогось від нас домагаються. Чи остали би однак під нашим прапором, коли би ми від них чогось зажадали? Річ саме сумнівна, коли розважити недавне поведення Польщі і Чехії...“

„Le Temps“ з 30. V. займається в передовиці висказом Льойд Джорджа в палаті громад про потребу вирішення питання границь у звязку з гаґською конференцією.

„Le Matin“ з 31. V. доносить з нагоди поїздки Пілсудського до Букарешту, що Польща має заключити союз з державами малої антанти, якого метою є запобігти небезпеці сучасного порозуміння Німеччини і Совітської Росії.

„L' Homme Libre“ з 1. VI. подає телеґраму зі Львова, після якої радянська Україна мала перепинити товаровий оборот з Польщею і наложити на предмети імпорту високі цлові оплати золотом. Отся зміна торговельної політики України мала би бути вислідом договору в Рапальо.

„L' Echo de Paris“ з 2. VI. доносить про нові зарядження польського правительства дотично економічної і адміністраційної охорони східної границі.

„Послєднія Новости“ з 2. VI. оголошують текст приказу до армії головнокомандуючого радянської України, ґенерала Фрунзе. Там сказано між иншим: „Франція, якої столиця була вратована ціною цілого російського корпусу на полях Східної Прусії, гострить ножі на Росію. Франція цькує на нас Румунію, Польщу і Фінляндію і піддержує грішми білогвардейців. Вона підготовляє нову інтервенцію з метою повалити робітничо-селянську владу і повернути Росію в кольонію, а російський нарід в рабів. Жовніри! Ви знаєте, що наступ є найкращою формою оборони. Будьте готові на перший поклик вирвати з коренем французьку гниль. Ви знаєте, в якім стані є заосмотрення краю в средства поживи. Вам відомо, що американська поміч не вистарчить до нових жнив. Розумієте, що наслідком сего 20 міліонів людей є засуджені на голодову смерть... Коли нам не дають хліба, то треба його взяти! Жовніри! Нас є міліон узброєних, зорґанізованих людей. Ми повинні стати авангардою голодної армії, яка піде на Захід за хлібом“...

„L' Action Française“ з 30. V. доносить про заворушення в Київі на релігійнім тлі, викликані обставиною, що військо мало заборонити вступу товпі до Собору св. Софії.

„L' Ere Nouvelle“ і „L' Homme Libre“ з 2. VI. містять коротку нотатку про поклик київського митрополита В. Липківського о поміч голодуючим України, і згадують при сій нагоді про самостійну орґанізацію української православної церкви під большевицьким режімом.

„L' Information“ з 27. V. подає вістку з Медіоляну про зїзд італійських нафтових підприємців Галичини, Румунії, Кавказу і Америки, скликаний з метою заложення одної спільної консорції.

„Le Petit Parisien“ з 2. VI. доносить, що підчас побуту Чічеріна і Раковського в Берліні буде знову підняте питання поширення договору з Рапальо на радянську Україну; дотеперішні переговори в тім напрямі розбилися о справу 400 міліонового депозиту з часів уряду Скоропадського, котрий то депозит Німеччина відказується повернути.

Присилайте жертви на будову памятника ІВАНА ФРАНКА до Краєвого Союза Кредитового Львів, Ринок 10., ч. вкл. кн. 40.000.

Фраґменти лихоліття.

Заснування Читалень „Просвіти“ у Снятинському повіті залежить від опінії польських дідичів.

Громадяне села Ганківців внесли в приписаний спосіб подання о заснування читальні „Просвіти“. Коли приписаний час минув, повідомили вони староство, що скликують Загальні Збори. А що у нас навіть Загальних Зборів культурних товариств без виразного дозволу староства не вільно уряджувати, бо державна поліція розжене, удався один з членів основателів до староства о дозвіл. Там, на разі не знали, де справа поділася, а в кінци почали шукати в протоколі. Там стоїть занотована опінія: „W. P. Zdzisława Czajkowskiego (дідича) do Województwa w sprawie czytelni „Proświty“ w Hańkowcach“. Яка була опінія цього шляхтича-дідича, що забавився в поліцая, говорить документ:

Starostwo w Sniatynie.
L. 9130 22.
Sniatyn, dnia 2. maja 1922.
Odmowa założenia Stowarzyszenia „Proświta“ w Hańkowcach.

Do
Założycieli Stowarzyszenia „Proświty“
na ręce Hryńka Hanuszczaka
w Hańkowcach.

W skutek reskryptu Województwa z dnia 27. kwietnia 1922 L. 3562/pr. zwracam w załączeniu 3 egzemplarze statutu, a zarazem zawiadamiam, że Województwo na mocy §. 6. ustawy z 5. maja 1869 Dz. pp. Nr. 66. zakazało zawiązania stowarzyszenia „Czytelnia Proświty“ w Hańkowcach, ponieważ zachodzi uzasadnione podejrzenie, że założyciele pod pokrywką Stowarzyszenia uprawiać będą agitację przeciwpaństwową.

Od tej decyzji wolno wnieść rekurs do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, który podać należy do Województwa w terminie dni 60. licząc od dnia następującego po dniu doręczenia intymatu niniejszej decyzji.

Kierownik Starostwa
Tyszkowski mp.

Присилайте партійний податок на вкл. кн. ч. 5.000 „Краєвого Союза Кредитового“ у Львові, Ринок 10.

Перший тиждень Української Мист. Виставки.

Отворена перед тижнем Українська Мистецька Виставка, може послужити наглядним мірилом неймовірно слабого заінтересовання мистецькими цінностями серед українського громадянства. Устроєна силами поважного гурта кращих українських артистів, яких самі імена можуть послужити запорукою її мистецької вартости, устроєна „lege artis“ під кутом европейського погляду, що мали уже нагоду ствердити так свої як і чужі знатоки, Українська Мистецька Виставка повинна була статися соняшним моментом на тлі нашого сірого будня. На жаль перший тиждень її тривання завів найскромнійші сподівання в тому напрямі. На чотири міліони українського населення Галичини а 50.000 Українців Львова, відвідало Виставку ледви 370 осіб. Коли одначе зважимо, що на це мініятурне число відвідувачів зложили ся: а) гості поіменно запрошені на свято відкриття—115 осіб; б) академічна молодь, що відвідала виставку трьома ґрупами—около 150 осіб; в) „Союз Українок“ около 30 осіб та г) чужинці—около 30 осіб, то побачимо, що самочинно відвідало виставку неповна 50 осіб.

Секретаріят Виставки, що наче передбачував того рода зацікавлення, зарядив затягання підписів усіх відвідувачів, в результаті чого до історії і характеристики мистецької культури наших днів прибуде многомовний документ. Чи в освітленню цього документу ті, що життя своє пожертвували службі мистецтву не здадуться майбутньому історикови леґендарними героями, що в голоді і холоді, без признання, а що найважніще — без зрозуміння — викували безсмертність Нації?

Більш-менш в такому стані, як моральний успіх виставки, представляється її фінансовий білянс. Приблизно обчислені кошти улаштування виставки виносять поверх 600.000 мп. Добровільні пожертви українських інституцій як: „Відбудова“ (20.000), „Земля“ (30.000), „Кредитовий Союз“ (20.000), „Народна Гостинниця“ (25.000) і „Народна Торговля“ (10.000) дали суму 105.000 мп. Датки в день отворення принесли 68.000, продажа білетів за цілий тиждень дала 64.000. Разом було приходу: 237.000 мп., то значить — ледви менча половина витрачених коштів. Чи дальша фреквенція вирівнає недобори, можна на основі досьогочасного досвіду—сумніватися. В кождому випадку про надвижку, яка мала бути ужита на допомогу тим артистам, які її неминуче потребують, мабуть не може бути мови.

Скромно, дуже скромно представляється і справа закупна експонатів. Характеристичне, що за виїмкою кількох громадян-Українців, які купили або заявили охоту купити картини, запитують о ціни і заявляють охоту купна—чужинці, в першу чергу Жиди. Найбільшою увагою серед покупців тішаться: Бутович (що виставив три непродайні графіки), Ковжун, Крижанівський, Перфецький і Холодний.

Так чи сяк супроти здецидовано позитивного подвигу українських плястиків зєдинених в „Гуртку Діячів Українського Мистецтва“, перед українським громадянством так Львова, як і цілого краю стоїть неопрокинутий імператив: масовими відвідинами дати доказ, що Українська Мистецька Виставка була конечністю сучасного моменту. На цьому місци пригадуємо, що виставка міститься в салях Музея Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові, при вул. Чарнецького ч. 24 І. пов. Вступ 500 марок. Для родин 1000 мп. Для молоді 200 мп. Для гуртових відвідин по 100 мп. від особи.

Секретаріят У. М. В.

Тов. українських студентів політехніки „Основа“ устроює дня 14. червня с. р. (середа) від год. 4. по полудни **„Фестин“ і „Венецьку Ніч“** в области ставу „Світезь“ вул. Ісаковича, в горі вулиці Потоцького, трамвай „UL“, з пребогатою програмою при сальоновій музиці. Конкурс краси жіночої. — Білети при вступі. 1620 2—3

З польських справ.

Сосновскі премієром.

Варшавський кореспондент „Нає фрає Прессе“ доносить: Ходять чутки, що премієром нового польського кабінету буде дотеперішний міністер війни генерал Сосновскі.

Слюсар завинив, а новаля поз'сили.

З „добре поінформованих“ сфер доносять до львівських часописів в Варшави, що уділенне димісії кабінетови Поніковского попередила візита французького посла Панафіє в Бельведері. Остра критика Пілсудского звернена в першу чергу проти Скірмунта мала кульмінувати в закиді, що Скірмунт висловлюючи в Генуї desinteressement Польщі в справі німецько-російського договору, наразив собі Францію, яка побачила себе в Генуї відокремленою.

Пан'нозкі не хоче бути премієром.

На онодішній конференції у Пілсудского заявив Поніковскі, що обставини серед яких висунуто його кандидатуру, ставлять його в дразливій ситуації і тому він просить, щоби при розважуванню кандидата на премієра його особи не брати під увагу.

Др Лєвенгерц не прийняв ордеру.

Пілсудскі надав був послови д-рови Лєвенгерцови (ППС.) ордер „відродження Польщі“. Лєвенгерц звернувся до партії з запитом, чи може прийняти ордер; на це партія відповіла, що приняття ордеру вязало би відзначеного й цілу партію, тому ради повної независимости діяльности ППС. ордерів не може приймати. Д-р Лєвенгерц післав відповідне письмо до Пілсудского, „дякуючи“ за ордер.

Памятайте про пресовий фонд „Громадського Вістника“! — Жертви проситься слати до Краєвого Союза Кредитового у Львові (Ринок ч. 10.) на біжучий рахунок „Громадського Вістника“.

Поміч голодній Україні.

Зворушаючі приміри жертволюбивости. Три українські робітничі сотні Чехословакії, а саме сотня сотника Стадника і сотня поручника Рудзінського в Пардубицях та четаря Кассараби в Забожі над Лабою зложили на фонд допомоги „Голодній Україні“ квоту 1621 чеських корон, котрі переслано до „Дністра“ через Аграрний банк в Пардубицях. Перша сотня зібрала 806 к., друга 700, а третя 115 к. До посилки доручено отсі сердечні слова: „Ми не маємо спромоги перевести в життя національного посту. Всеж так від щирого серця даємо нашу скромну лепту для наших братів, що живили галицьку, стотисячну армію, коли вона в 1919 р. перейшла за Збруч, а котрої останки перебувають тепер по таборах, або по робітничих сотнях в Чехословаччині. Велике Спасибіг нашим старшинам, підстаршинам і стрільцям за їх народну карність у великім ділі допомоги нещасливим Братам на плідній недавно і багатій Україні, ограбленій воєнним лихоліттям!

Інжінер Придіпрянець (архітект і технольог), спеціяліст в будові млинів, цукроварень і т. п. шукає праці та приймає всякі технічні роботи. Зголошувутись до него від адресою: інж. Іван Назаревич — Львів, вул. Городецька ч. 97. Комітет допомоги нашим братам-емігрантам поручає його громадянству як найщирійше.

Як уявляємо собі пересилку живности на Україну? Як би польські власти не дозволили на вивіз живности з Галичини, можна буде її закупити через американський комітет „Нанзена“ в десятидолярових пакетах. Значиться, один пакет доволі обильний коштував би около 40 тисяч мп. Числимо, що кожде незнищене війною село зложить гроші бодай на один пакет, а що сіл у Східній Галичині маємо поверх 3500, тому повинні ми в дуже короткім часі вислати таких пакетів поверх три тисячі. Доходять до нас з ріжних сторін жалоби що власти спиняють збірки, або зібране збіже, а навіть гроші конфіскують. На це ми повинні бути приготовані і вести акцію так, щоби ні одно зерно не попало там, куди не треба. Кождому громадянинови вільно зложити гроші в українській фінансовій інституції, або переслати їх переказом до „Дністра“ кн. 13.280 „Голодній Україні“. Кождому господареви вільно продати зерно, хочби навіть найменшу скількість, а гроші передати на допомогу „Голодній Україні“. Як надіємося, сам Львів і його передмістя зложать грошевих дарів бодай на сто пакетів (4 міліони марок), хоча жертводавцями будуть самі урядники, службовики і робітники. Тільки складаймо обильно і скоро!

При зміні адреси просимо не забувати подати і попередну свою адресу.

ТЕЛЕГРАМИ.

Конференція в Газі.

Ліфилд. (ПАТ). Радіо. Конференція в Газі, котра буде отворена в четвер, складатиметься зі знатоків для розглянення усунення ріжниць між совітами й иншими правительствами в Европі. Англійським делегатом буде сер Роберт Грегем. Становище англійського правительства і надії, які воно привязує до гаґських нарад, виложено в ноті до Франції, оголошеній нині. Нота зазначує небезпеку проволікання теперішного стану і конечність практичного примінення ухвал з Кан. Управильнення відносин до Росії є конечне так з гуманітарних оглядів, як і для відбудови европейських відносин. Кінцеві уступи ноти зазначують конечність удержання як найліпших відносин між союзниками в інтересі мира й успіхів Европи.

Відповідь Франції.

Париж. (ПАТ). Мін. загр. справ переслало англійському амбасадорови відповідь Франції на англійське меморандум. Зміст цього документу подано заразом запрошеним до Гаґи державам, за виїмком Росії.

Грец'я бомбардує побереже Чорного Моря.

Льондон. (ПАТ.). „Дейли Мейл“ доносить з Атен, що грецьке правительство постановило бомбардувати всі оборонні будівлі на турецькому побережі Чорного Моря.

Новий кабінет в Японії.

Токіо. (ПАТ). Авас. Адм. Като прийняв місію утворення кабінету, з рішучим наміром доведення до найповнійшої згоди з Вашінгтоном, під услівям обмеження буджету армії.

Росія реформує фльоту.

Париж. (ПАТ). По донесенням з Москви, комісія маринарки мала заявитися за переведенням реформи фльоти. Французькі часописи висловлюють погляд, що реформу цю переведуть Німці.

З Китаю.

Пекін. (ПАТ). ВКБ. Лі-Юан-Фунґ, котрого в 1917 р. усунула з президентури військова партія, прибув з Тієнтсіна до Пекіна й обняв наново президентуру.

Гановер. (ПАТ). Оба побоюючі себе китайські сторонництва заключили перемирє. Поміж Китаєм і Манджурією утворено невтральну стрефу.

Заперечення Д'Анунціо.

Париж. (ПАТ). Радіо. Д'Анунціо заявляє в телеграмі до Мар. Булянжера, що чутка, начеб він зробився приклонником комунізму є неправдива і клеветнича.

НОВИНКИ.

— **Підвижка передплати.** Адміністрація „Громадського Вістника“ подає до відома шан. Передплатників і Прихильників, що з днем 15. червня с. р. примушена піднести ціну передплати. Місячна передплата від 15. червня с. р. буде коштувати 1.200, а поодиноке число коштуватиме 50 мп. До сього кроку приневолює нас нове подорожіння друку, а самевід 1. червня с. р. друк подорожів о 20 проц. Так само піднеслася ціна паперу. — *Адміністрація „Громадського Вістника“.*

— **До сього числа долучаємо чеки на членські вкладки до Головного Тов. „Просвіта“ у Львові.** Членська вкладка до Тов-а „Просвіта“ є під теперішню хвилю одною з найважнійших підстав у розвоєви Тов-а. Тому є обовязком кождого свідомого Українця на долученім чеку прислати членську вкладку не тільки від себе але від цілої родини та близших і дальших знайомих. А постанови відносно членських вкладок до Товариства „Просвіта“ є такі: 1) Хто був членом Тов-а „Просвіта“ перед війтою і за час війни не зложив вкладок, складає за воєнні роки по 1920 включно 100 (сто) мп. 2) За рік 1921 складає 25 мп. 3) За рік 1922 складає 240 мп. (Ухвала Заг. Зборів з 1. XI. 1921). Членови прислугує право купувати видавництва Товариства з 25 прц. опустом, але тільки прямо в канцелярії Тов-а у Львові, Ринок ч. 10|II. 4.) Членом повинен бути кождий Українець і кожда Українка без ріжниці віку і становища. 5) Голови родини повинні складати вкладки за своїх членів родини. 6) Вплата вкладок до Товариства „Просвіта“ може поступати ратально. Станьмо всі живими членами нашого народу, членами Тов-а „Просвіта“, а його матеріяльна сторона буде забезпечена. Моральним обовязком членів „Просвіти“ є: оснувати і відновлювати читальні, організувати виклади по читальнях, приєднувати нових членів не лиш до читальні але і до Головного Тов-а „Просвіта“, приєднувати передплатників „Письма з Просвіти“, взагалі бути діяльним членом сього Тов-а. Приймім ті невеличкі матеріяльні і моральні обовязки на себе, а вигляди кращої долі народу недалекі. III 1—

— **Нову правопись,** дуже зближену до ухваленої київською Академією наук, вирішила вчера, дня 11 н. ст. червня фільольогічна секція Наукового Товариства ім. Шевченка. Вирішення попередила майже трилітня праця язикової комісії, котрої референтами були зразу д-р Остап Макарушка, д-р Ярослав Гординський і д-р Іван Брик, а опісля д-р Іван Зілинський, знаменитий дослідник фонольогії української мови. Завдяки енергії останнього ученого та поміченням д-ра Івана Копача вистилізувано остаточно правописні правила, котрі небавом являться в печати. Є певність, що та сама правопись буде введена з новим шкільним роком до українських шкіл і підручників, та що вона не дасть приводу до ніяких спорів в кругах учених. Нова правопись є одним кроком наперед у єднанню українських земель та у стремлінню до утворення одноцільної літературної мови і за це належиться щира подяка референтам, а спеціяльно д-ру Іванови Зілинському за капітальне уаргументовання правописних правил.

— **Як викликують наші сусіди патріотичну дурійку.** З Черновець пишуть нам: Припадково попав мені в руки „Goniec krakowski“ з дня 7. ц. м. число 152, де на першій стороні буцім то після черновецького соціялістичного „Vorwärts“ кажеться, що румунські власти з куртуазії для своєї союзниці-Польщі заборонили редакціям уживати виразу „східна Галичина“ замість „східна Малопольща“. — Читаєш і дивуєшся, як можна писати такі нісенітниці і неправди! Належить ствердити, що ніколи „Vorwärts“ не оголошував такого наказу румунських властей, бо такого наказу жадна румунська влада не видала! Хоч як дуже заприязнена Румуня

в Польщею, хоч як неприхильно відноситься румунська влада до всего що українське, хоч які нераз невикональні розпорядження, а навіть закони в нас видаються, які нераз за кілька днів змінюють або цілком зносять, — то все таки на таке ідіотичне зарядження, як се бажає „Goniec krakowski", не здобулося навіть теперішне т. зв. ліберальне міністерство! Словом: ціла вістка „Gońca" з пальця виссана! В якій цілі — ясно...

— **Нові арештовання.** Дня 29. мая д. р. перевела польська поліція докладну ревізію в мешканню управителя школи Михайла Колодницького в гусятинському повіті. Шукано амуніції і крісів, які ніби мав привезти зі собою в 1920 р. з України, як донесла його рідна сестра Павліна з Колодницьких Паньчук. Мимо цего, що нічого в часі ревізії не найдено, осаджено Колодницького в тюрмі в Чорткові, де находиться до нині.

— **Вручення акту обжалования Федакови і тов.** В пятницю м тижня закінчено слідство і вручено акт обжалования Ст. Федакови й товаришам, обжалованим о співучасть в замаху. Речинця розправи не назначено. Правдоподібно відбудеться вона щойно в осени.

— **Признання „Куреса Станіславовского.** З приводу обходу в день Зелених Свят, яким Українці Станиславова вшанували память поляглих, накидується станиславівський „Курер" на еп. Хомишина за те, що він взяв участь в процесії, обстоюючи, що це не була процесія, лиш „polityczny molebeń". Далі пише про сам похід на цвинтар м. и. так: „Признати треба, що техніка й заранжовання демонстраційного походу з церкви випало знаменито. „Зїзд селян до Станиславова випав велично".

— **Коли важна і українська метрика?** В марті 1922 р. видало староство в Перемишлянах обіжник, щоб усі гр. кат. уряди парохіяльні видавали витяги метрикальні в латинській мові. Парох Підгайчик при кінці марта видав Маркови Н. метрику в українській мові, — якої тойже жадав ніби то в цілі старання о концесію. На превелике здивування о. пароха — одержав в червні, 4 дні по виданню метрики зі староства повідомлення, що Марків Н. з родиною перейшов на латинський обряд! Отже в тім случаю — коли розходиться о зміну обряду є для староства в Перемишлянах і українська метрика вистарчаючим і леґальним документом!

— **„Zakneblowane usta".** В Вильні завісили польські окупаційні власти литовську ґазету „Літва", (виходила в польській мові), яка обстоювала соборність литовських земель. На місце завішеної ґазети видано дня 7. ц. м. одноднівку під дуже вимовним наголовком „Zakneblowane usta".

— **Зелені Свята на Маківці.** Уже в третє вибрались українські пластуни на Маківку. Тим разом, аби в Зелені Свята помянути наших героїв УСС-ів, що лягли тут ще в 1915 р. і щоби тим самим прилучитись до загального свята померших героїв, яке так величаво святковано в цілому краю, засіяному густо нашим благородним трупом в памятному 1918|19 р. Туди вибралися пластуни в числі 15 в пятницю 2. ц. м. нічним поїздом до Тухлі, а відси пішки нічю на Маківку. Усе застали тут таким, яким лишили минувшого року. Великий хрест з таблицею, оправлені камінням гроби і огорожа лишились неторкненими, усе здається завдяки пошані Верховинців, яку то собі пластуни в них здобули. Верховинці зжились з пластунами так, що не лише йдуть їм у всьому на руку, але просять частійше заглядати в їх сірий кут і заспівати їм наших пісень та розповісти все, що знають в столиці. Заходами пластунів упрошено місцевого пароха о. д-ра Т Галькевича відправити панахиду. В вечером в неділю около 7. відправлено справді панахиду. Уставлені в дворяд пластуни відспівали самі панахиду закінчивши її стрілецьким „Видиш брате мій", „Червоною калиною" та Національним Гимном. Від Верховинців довідалися пластуни, що в околиці є ще много стрілецьких могил і кладовищ. Вони то заміряють цього літа усі ті могили звидіти, поправити і з уст народу довідатись про поодинокі епізоди з історії визвольних змагань.

— **Справа „Пузаппу" в суді.** Проти директорів славнозвісного „Пузаппу" розпочалася у Львові розправа перед карним судом. На лаві обжалованих засіло 6 люда: 1) Владислав Міндорович, б. судія і б. директор „Пузаппу", 2) Едвард Новак б. прокурист Кред. Зем. Банку і б. директор „Пузаппу", 3) Константин Рубель, б. залізн. урядник і контрольор маґазинів „Пузаппу", 4) Станіслав Комперда, начальник маґазинів „Пузаппу", 5) Бернард Йонас і 6) Леон Зейнфельд. Перші чотири — Поляки, увязнені, останні два Жиди відповідають з вільної стопи. Акт обжалования обіймає 159 сторін битого машинового письма. До розправи покликано 70 свідків. Розправа потріває около 3 тижні.

— **Катастрофа в Франції.** При кінці мая лучилася в полудневій Франції на гостинці, що йде через Ментону до Нікеї, страшна катастрофа. З гори Френс скотилася величезна лявіна, яка засипала 23 робітників, ідучих до роботи. Їх усіх по відкопанню знайдено неживими, в спільному обіймі, певно думали нещасні, що стаючи плече в плече, опруться гураганови леду й каміння.

— **Убийство начальника стації.** Оноді в ночі вбили невідомі справці начальника стації Радзішів к. Закопаного, Людвіка Весьоловского. Стверджено, що не був це рабунковий напад.

— **З хвоєм на бандитизму.** На гостинці коло Тустанович напав в лісі бандит з крісом на переходячих туди селян і одному з них відобрав 70.000 марок. Той кинувся в розпуці на бандита й відняв у нього кріс. Бандит кинув гроші і втік. — В Луцьку арештовано по довшій облозі чотирох бандитів з банди Косіка, який гуляв тут від трьох літ. Решта відділу й сам Косік гуляють далі.

— **Убийство власного сина.** Б Книгені к. Ходорова жив 20-літний парубок Іван Горинь у рідної матери й вітчима Лабяка. Рідна мати позавидувала синови, що померший батько записав йому два морги поля, — й умовилася з вітчимом убити сина, що й зробили оноді, задусивши його в стодолі. Убийників арештовано. Вони признались до вини.

— **За межу.** В Прошові, меховського повіту, вивязалася бійка Кубацкого з Шенсним через те, що Кубацкі переорав Щ. межу. В бійці згинув таки покривджений, якого Кубацкі пробив вилами на смерть.

— **По чім пізнати фальшиві доляри?** В останнім часі появилися в обігу фальшиві 100-долярові банкноти, які фабрикуються в Росії. Цей банкнот зроблений з оригінального 2-долярового банкноту, серії D з року 1917. Замісць „2" уміщена в правім розі в горі цифра „100", двійку хемічно стерто, в долині замісць слів „two dollars" є „100 dollars" і всюди написи „two" заміне но на „100". На відворотній сторінці уміщена сім разів цифра „100" (чотири рази по рогах, раз в середині, по разу в долині і в горі). Банкнот дуже добре наслідує правдивий, не ма лише напису „one hundred dollars".

— **Концерт Романа Придаткевича.** В суботу дня 17. червня о год. 8. веч. відбудеться в салі Муз. Тов. ім. М. Лисенка (вул. Шашкевича 5.) концерт відомого нашого артиста скрипака п. Романа Придаткевича, абсольвента віденської музичної академії, котрий вернув недавно з Одеси через Відень. В склад програми входять такі твори: — 1. Christ. Sinding: Suite — a moll Presto — Adagio — Tempo giusto. 2. Max Reger: Praeludium u. Fuge на саму скрипку. 3. П. Чайковський: Концерт — All. moderato — Canzonetta — All. vivacissimo. 4. Є. Аленєв: a) Alla marcia funebre, b) Feuillet d'Album, c) Quasi Valse. 5. А. Глазунов: Meditation. 6. П. Чайковський: Serenade melancolique. 7. А. Аренський: Scherzo. При фортепяні п. І. Лінчинська. Концерт викликав в музичних колах Львова велике заінтересовання. Наша публика матиме нагоду почути артиста перед його відїздом за границю та допомогти йому матеріяльно для дальших його студій і виступів.

— **Всім гуманітарним інституціям, заводам і філям до відома.** Український Червоний Хрест в Канаді просить нас повідомити, що тільки ті просьби о підмоги буде узглядньовати, які будуть затверджені Головним Виділом „Українського Краєвого Товариства охорони дітий і опіки над молодіжю" у Львові, щоби запобігти роздроблюванню допомогової акції і не довести до визискування народної добродійности через непокликаних людей. Виділ підписаного Товариства просить проте, відносні подання пересилати на його руки, а він потім вишле їх до Канади. — „Українське Краєве Товариство охорони дітий і опіки над молодіжю" у Львові, вул. Бляхарська ч. 11. І. п.

— **Памятають за Товаришів!** Члени військової орхестри в таборі в Йозефові надіслали до „Союза Українських Інвалідів" у Львові 80 чеських Корон як уділ з такою дописскою: „Члени орхестри рішили мимо їх лихого матеріяльного положення (50 сотиків денно) не принимати на кождого з них випадаючу нагороду за гру для жителів табору в тутешнім стрілецькім захисті, а переслати їх на цілі українських інвалідів у Львові". Рівнож Кружок Підстаршин в Йозефові прислав 40 чеських Корон, — Слава їм, що серед своїх невідрадних відносин не забули за товаришів.

— **Важне для львівського повіту.** В цілі оживлення культурно-просвітного та економічного життя в львівському повіті, яке в останніх часах так дуже пиняво розвивається Виділ філії Товариства „Просвіти" ім. Маркіяна Шашкевича у Львові, скликує на день 15. червня (четвер) с. р. на годину 10 ту перед полуднем в комнатах товариства „Українська Бесіда" Львів, вул. Рутовського ч. 22 культурно-просвітну та економічну анкету із слідуючим порядком нарад: 1) Відкриття анкети. 2) Реферати про просвітно-культурну та економічну роботу в повіті. 3) Дискусія над рефератами. Виділ філії запрошує до цеї анкети усіх громадян, які цікавляться розвитком просвітно-культурного та економічного життя у львівському повіті.

ЖЕРТВИ

Пресовий фонд.

На пресовий фонд української незавсимої преси зложили в марках польських: Василь Криса учитель Новосілка 100, Незнаний Добродій Станиславів 10 000, Ольга Колянковська Іспас 500 кличе: Талюсю Абрагамовську Бережани, Даня Глібовицького Жабєльця, Іку Доніґевич Ясенів горішний, Ореста Радловського Станиславів, Одарусю Стрільчиківну Стрільче, Антін Войтович господар Трійчиці 1000, д-р Іван Якимчук Тернопіль 1000 кличе: д-ра Ол. Олійника, д-ра Вол. Лисого, д-ра Стеф. Мішка всі з Тернополя, Іван Ілечко Львів 500, Волод. Кучабський Соколівка 500, радник Юрій Шмериковський Печеніжин 1000, Микола Григорійчук Дрогобич 5000, Осип Ґалевич Краків 500, Лев Цибяк Краків 500, Степан Андрієвич Краків 500, Іван Поплавський Краків 500, Гнат Мицик Краків 500, Михайло Новосільський Краків 500, Андрій Якубець Краків 500, Осип Сольчаник Краків 500, Іван Вовк Краків 1000, Волод. Гусак Бережани 1000, Шіфмілер Львів 200, Кульчицький Калинів 500, Павло Шухевич прокуратор Вадовиці 500 кличе: д-ра Василя Оробря суддю Отинія, о. Мих. Хавлюка Долина, Волод. Гузар Возилів 500 кличе: Миколу Гузара Чортків, Вас Михалецького Бучач, о. Павло Джулинський Перегинсько 500 кличе: Михайла Кропивича, Павла Халуса, Миколу Глушка всіх з Перегінська, Зона Комаринська Комарно 1000, Гедимін Лисинецький адвокат Болехів 1000, Іван Грубський Битків 1000, о. Антін Гарасевич Деліїв 2000 кличе: о. Вас. Мотюка декана Маріямпіль, о. Івана Левицького Тростянець, о. Антона Сірецького Гаврилівка, Стефан Левицький нотар Підгайці 5000.

Голодній Україні

З приводу хрестин у п. Петра Сенюти зложив о. Евзевій Бачинський в „Дністрі" на голодуючих на Україні квоту 2000 (два тисячі марок п.).

Спис довжників,

які побрали в Земельнім Банку Гіпотечнім у Львові векслеві позички в р. 1919 (в часі безробіття), а які досі ще не поладнали своїх векслів в касі Банку (у Львові, вул. Підвалля ч. 7).

Проти тих довжників змушений Банк подати векслі до протесту і подати до Суду позов о наказ заплати.

З уваги, що запізвані довжники поносять так великі судові кошти, що значно перевисшають самий весь довг, проте Банк здержався був з внесенням позвів ще аж до кінця місяця мая ц. р., щоби дати можність всім довжникам поладнати векслі без позву. Значна частина довжників поладнала свої векслі, одначе — на жаль — ще досить багато довжників досі не поладнало тих векслів і Банк змушений є вже остаточно ті векслі протестувати і скаржити.

Щоби ручителям дати можність склонити довжників до поладнання векслів, розпочинається отсим оповіщати партіями спис довжників і їх ручителів в тій цілі, щоби ще бодай частина могла вчасною полагодою векслів запобігти тим так великим коштам.

А саме: з огляду що вношення позвів відбувається постепенно, поодинокими партіями, то бодай деякі довжники зможуть евентуально ще запобігти дальшим коштам, через се, що негайно полагодять свої векслі.

Досі не полагодили ще своїх векслів між иншими отсі довжники: (р. перед назвищем значить ручитель).

Судовики.

117) Дмитрук Йосиф, перший вексель на К. 1.200, ручителі: Голубович Ілярій, Стецько Александер, дальший вексель на К. 4.400, ручителі ті самі і Пешноцкій Іван, Хміль Семен.

118) Хміль Семен, перший вексель на К. 1.800, ручителі: Д-р Слезюк Віктор, Голубович Ілярій, дальший вексель на К. 6 500, ручителі ті самі і Дмитрук Осип, Витвицький Порфір, Терлецький Михайло, Крушинський Тадей, Михаль Андрій.

119. Олійовський Іван, перший вексель на К. 1.600, ручителі Харітон Микола, Короць Андрій, Паюк Миккла, дальший вексель К. 2.500, ручителі ті самі.

Відбудова.

120) Лушпинський Александер, перший вексель на К. 900,

СТАНИСЛАВІВСЬКИЙ ВІСТНИК.

Станиславів, в червни.

Свято поминок поляглих героїв.

Без великого гамору і крику, а за те з великою повагою і глубоким смутком відсвяткувало наше громадянство сьогорічне свято поминок. В цілім цім святі можна було завважати піднесений настрій і підготовку, переведену пляново, та поважну працю. Здавна вже підготовлювано його завдяки старшинам УГА., що повернули з таборів полонених та своєю працею причинились до звеличання памяти поляглих героїв. Над підготовкою працював Студ. Союз, Відділ Червоного Хреста для зберігання стрілецьких могил, Горожанський Комітет, пласт українського семінаря і гімназії, дооколичні громади, та ще декілька осіб з громадянства, як о. д-р Фіголь, дир. Даниш, Ю. Шепарович, Слободяник, Панчак. Їх заходам удалось привести до ладу 153 стрілецькі могили та поставити на них хрести.

Свято поминок почалось за ініціятивою Горожанського Комітету вже в суботу ранком о 9. год. в катедрі відправою заупокійного богослуження, до якого стануло духовенство під проводом о. мітр. Гордієвського. Церкву заповнила шкільна молодь і громадянство з міста та делегації із сіл. По середині церкви пишався тетрапод серед зелені і квітів, а на нім хрест у терновім вінку. Почетну сторожу повнили пластуни і пластунки в одностроях, які перший раз появились у нас в такій поставі і своєю карностю та повагою надавали величи цілому святу. Співав хор української гімназії під проводом проф. Смолинського.

Продовження свята було в неділю. Вже від 2. год. попол. зібрались маси народу на площі коло катедри. Щоб могти удержати лад і відбути похід після задуманого Студ. Союзом пляну, треба було розвинути його зразу на пів клм. Уложенням цілого походу занялися пп. Ю. Шепарович, Никифоряк, Панчак, Слободяник, Чужак, Радловський, Камінський і Цуткевич. Після 3-ої по пол. рушило чоло походу в напрямі кладбища.

Приглядаємось з балькону враз із фотографом п. К Величком. Через пів години проходить перед нами з великою повагою маєстатичний велит, у якого поставі проявляється гордість і сила. Попереду хоругви й хрест, а за ними через цілу вулицю впоперек (Сапіжинську) відділ пластового полка ім. Мазепи під проводом пласт. Яновича. Стрункі і поважні постати навівають на глядача почування сили і надії на молоде здорове покоління. За ними проходять чвірками школи: Шашкевича, СС. Василіянок, гімназія жіноча, мужеська, оба семинарі, народня школа з Ямниці, — усі в найбільшому ладі, під проводом учителів. Відтак ідуть процесії. З поміж них замітна дуже чисельна процесія під проводом о. декана Гірняка з Ямниці. Лиш завдяки вмілому і рішучому проводові удалось їй побороти всі перешкоди, які робили їй місцеві власти. Натомість з инших сіл могли прийти лиш делегації з вінками, а процесії, здержані жандармерією, змушені були вернути з дороги до домів. В дальшому ході поступали делегації з вінками від поодиноких товариств, організацій та громад. Цей відділ отвирав прапор „Руської Хати", а за ним несено 53 вінки, між якими вибивались на перший плян: вінок з терну від Ст. Союза, з калини від абітурієнтів, тов. Українських Жінок, чит. „Просвіти" в Кнігинині, від XI. пласт. полку ім. Мазепи, від XII. пласт. полк. ім. кн. Романової, від XVI. полк. пласт. короля Данила, від Горож. Комітету, від Марійського Товариства, тов. „Зоря", „Руської Хати", „Червоного Хреста", від Учительства, гром. Вовчинця, Колодіївки, Опришовець, Ямниці, Креховець, Радчі, Микитинець, а врешті був і вінок від ученика Даниша. За вінками проходив відділ пластунок під проводом полк. Твердохлібівної. Їх рішуча постава, карність та гармонія у формі лишають по собі дуже гарне враження. За ними поступав жіночий семинар, жіноча гімназія, пластуни семинара під проводом пласт. полк. Ткачука, старшини УГА., процесія із Станиславова під проводом о. Оренчука, Марійське товариство, Кнігинин, Гірка, СС. Василіянки, „Червона Китайка", духовенство в числі 18 священиків під проводом Ексцеленції д-ра Хомишина, хор „Бояна" із Станиславова, хор міщан з Шепаровичем, громадянство і делегації від товариств Станиславова. Похід замикав відділ пласту.

На кладбищі.

В одній з найкращих частин кладбища, в тіни старих дерев є по середині великий дубовий хрест, а довкола нього круг, від якого розходяться стежини в 4 напрямах. Праворуч і ліворуч від входу видніють два великі хрести з написом: „Борцям за волю України". Один з цих хрестів — це дар начальника громади Радчі, п. Остапяка, другий дар. о. Попеля з Олеші. Від цього круга в трьох боках видніють сумні рядки стрілецьких могил, парами побіч, стоять мов жовніри в ряді під проводом старшинських могил: Сміха, Лісового і військового лікаря з Полтавщини.

На цьому крузі і бічних стежинах побіч могил уставляються пластуни і пластунки, творячи кордон для вдержання ладу. В середині займають місце делегації з вінками, старшини У. Г. А., процесії, „Червона Китайка" з чорним тризубом, яку держать Навроцький, Борис, Д-р Мацьків і Скрипник в окруженню почетної сторожі пластунів муж. семінаря.

Через годину чекаємо на духовенство, що за той час відправляє парастас при гробі Капітули. В цім часі розходиться потрясаюча вістка про заборону промов, видану воєводою. Стверджує це на вступі перед відправою заява епископа, який заразом взиває вірних, щоби з тим більшою щиростю помолилися за тих, що згинули за добро народу. Після відправи при капіт. гробах переходить процесія враз з хором Бояна на стрілецькі могили Тут перед бічним хрестом, сповитим терновим вінком, уставляють тетрапод і починається панахида, а після неї зворушуюча молитва за поляглих. На закінченнє роздається сумний голос голови Горожанського Комітету, дир. Даниша: „Сумна Громадо! Так вшанували ми память борців, що зложили свої буйні голови за волю Вкраїни"... — але в ту мить зривається, мов буря, комісар і приказує замовчати. Тоді дир. Даниш просить усіх задержати повагу і розвязує похід. Хор Бояна і міщанський співають ще декілька пісень та кінчають гимном, після чого розходяться люди у великім смутку і задумі. Так, так, будемо мовчати і думати.

—

Врешті слід додати, що того дня зібрано на діти емігрантів з Великої України 88.000 мар. пол., а „Учительська Громада" зложила на цю саму ціль 20.000 мар. п. місто вінка на могили поляглих.

Станиславів на поміч голодній Україні.

В Станиславові завязався повітовий комітет допомоги голодній Україні. Праця вже почалася. Взивається всі громади завязувати місцеві комітети, зложені з 3 людей. Вони нехай зараз починають збірку збіжжа і жертв в грошах і привозять їх до Станиславова найдальше до 25. червня с. р. Збіжже складайте в „Злуці" при вул. Голуховского ч. 20, гроші передавайте на руки голови комітету дир. Даниша (вул. Казимірівська ч. 7), а повідомлення про організацію комітету і його склад висилайте на адресу писаря д-ра Кисілевського, проф. української гімн. Липова 44. Комітет праці: Даниш Никифор голова, Дворянинова Марія містоголова, д-р Кисілевський Кость секретар, Никифоряк Сава касієр, Ковальчук Микола, Копаницький Осип, Шепарович Юлян.

Повітовий комітет допомоги голодній Україні повідомляє, що вже виєднав дозвіл станиславівського воєвідства на збірки по всіх громадах в станиславівськім воєвідстві.

Устне зізволення дав станиславівський воєвода дня 10. VI. с. р. на руки голови пов. комітету Н. Даниша і о. мітрата Гордієвського. На днях подасться до відома число дотичного рескрипту.

Хриплин, пов. Станиславів.

Заснований при читальні „Просвіти" в Хриплині аматорський гурток відограв заходом гром. Михайла Новицького третого дня Велик. свят „Украдене щастя" Ів. Франка. Штуку відограно дуже гарно мимо сего, що більшість аматорів щойно перший раз виступала на сцені. Громадян і гостей з сусідних сіл зібралося дуже много. Величезна приходська стодола не могла помістити всіх гостей, що много відійшло з нічим домів. З доходу призначено 5000 мп. на „Р. Школу", 5000 мп. на бібліотеку читальні, 5000 мп. на дзвін до церкви, а решту на покриття давних видатків гуртка і запасовий фонд на дальші вистави, до яких дуже пильно готовиться.

Черінів, пов. Станиславів.

Дня 23. квітня с. р. видала шкільна молодь Чернієва поклін памяти Т. Шевченка, улаштовуючи концерт, завершений сценічним образом „Вінок на могилу Т. Шевченка".

Вступне слово (Федір Могила), відчит (Микола Данилюк), декламації — все те виконали ученики власними силами під орудою управителя школи М. Бенеша вповні гарно. Торжество закінчено гимном „Боже Великий Єдиний" і „Ще не вмерла Україна". Найгарніще удався сценічний образ, який зробив на численно зібраних громадян велике враження. На вид могили Кобзаря в хвилі, коли Його дух зявляється за хрестом і благословить стоячу довкола могили дітвору, заблестіли всім сльози в очах, а між зібраним жіноцтвом, чути було тихий, щирий плач.

З чистого доходу, який виносив 6000 мп. призначено на фонд „Учітеся" 2000 мп., на „Рідну Школу" 2000 мп., на будову місцевої читальні і на потреби кружка УПТ, в Чернієві по 1000 мп.

Згадати треба, що аматорський гурток при читальні „Просвіти" відограв заходом гром. Саврища другого дня Великодних свят цілком удатно штуку „Підгіряне". На виставі було багато людий також з сусідних сіл.

Дня 30. квітня відограв в Чернієві аматорський кружок з Хриплина доволі гарно „Украдене Щастя".

Тепер приготовляється великий концерт в честь Івана Франка і вистави „Запорожець за Дунаєм" та „Сватання на Гончарівці".

Колодіїв, пов. Станиславів.

Дня 25. V. відограв аматорський гурток при читальни „Просвіти" в Колодієві комедію Лопатинського „Свекруха". Аматори, вишколені місцевими учителями пп. Іваном та Оленою Гречаник, вивязались знаменито. Велика стодола була заповнена селянством. Не мило вдаряв в очи брак сусідних інтелігентів, бо, крім учительства з Сівки войнилівської, не було нікого. — Разив головно брак місцевого священика О. Турчмановича.

Вистава принесла около 25 000 мп. доходу, котрі призначено ужити на відбудову читальняного дому.

ручителі: Панчак Володимир, Тузяк Франц, дальший вексель на 3.000, ручителі ті самі і Трач Віктор.

Залізничники.

121) Стефанович Антін, перший вексель на К. 800, ручителі: Бурко Григорій, Щупаковський Лука, Матвіїшин Василь, дальший вексель на К. 3 300, ручителі: Олексин Григорій, Дмитрович Василь, Трохим Іван, Томеньчук Григорій, Любак Іван, Ванджало Петро, Змій Атанас.

122) Сопрун Ілія, перший вексель на К. 600, ручителі: Птасюк Іван, Василишин Семен, дальший вексель на К. 3.100, ручителі: Волошинський Володимир, Волошинський Стефан, Трохим Іван, Птасюк Іван, Столякчук Ілія, Стасів Людвік, Путько Семен, Симко Іван.

123) Солецький Микита, перший вексель на К. 1.200, ручителі: Гриців Микола, Порадюк Іван, Крутей Петро, Походай Данило, дальший вексель на К. 2.400, ручителі: Змий Іван, Савяк Василь, Краєвський Василь, Хомик Семен, Стахів Іван, Петришин Микита, Мужик Іван, Гаврилів Тома.

124) Стецько Іван перший вексель на К. 1.100, ручителі: Птасюк Іван, Василів Іван, Товкач Іван, Леонтович Стефан, Мельник Михайло, Лукасевич Анатоль, дальший вексель на К. 1.210, ручителі: Корейба Григорій, Кінка Матей, Сіцький Іван, Сірий Микола, Сендеґа Іван.

125) Сітка Микита, перший вексель на К. 900, ручителі: Смолінський Максим, Кушнір Гринь, Карабін Теодор, дальший вексель на К. 1.850, ручителі: Редонік Олекса, Гілей Стефан.

НАДІСЛАНЕ.

Подяка.

ВПов. д-рови Олександрови Козакевичови лікареви в Коломиї складаю отсею дорогою найсердечнійшу подяку за повне посвячення і успішне вилічення моєї доні Ксені з тяжкої та скомплікованої недуги.

1661 1—1 *Марія Кічурова.*

ОПОВІСТКИ.

Двокласова Торговельна Школа Філії Товариства „Просвіта" в Станиславові. Вписи до I. і II. кляси відбудуться дня 21. і 22 червня 1922 від год. 3—6 по пол. в канцелярії філії „Просвіти" в Станиславові, вул. Голуховського 20, партер. До першої кляси поринимається учеників (учениць), що скінчили 14. рік життя та викажуться свідоцтвом третої кляси середної або виділової школи. Ученики, що вчилися приватно, можуть бути приняті на основі вступного іспиту. — Управа.

1651 1—3

Одинока українська робітня суконь і жіночих костюмів 1662 1—3

МАРІЇ ПАВЛЮК

ЛЬВІВ, вул. Собіського 12

виконує всякого рода жіночі одяги сообразно .... і після найновійших мод. .....

КІНОТЕАТРИ

КОПЕРНИК і МАРУСЕНЬКА

висвітлюють від суботи дня 10 червня ц. р. велику визвольну драму на 5 дій п. з.

„БОРБА О МІЛІОНИ“.

II. Серія „ТРАГЕДІЯ ПОВСТАНЦІВ“ або „ГРАФ СЛИДОРФ“.

Яко доповнення оригінальні знаття

„Страшної катастрофи у Львові при вул. Краківській 8 і 10“.

Львів, Городецька 69

РОВЕРИ, МАШИНИ ДО ШИТТЯ

всілякі спортові прилади, грамофони та плити, як також прилади до них поручає найдешевше

ВЕНЕДИКТ КРАЙНЕР

Львів, Городецька 69

1649а 2-3

ЛИСТУВАННЯ.

(Запити і відповіди).

Хто знає щонебудь про **Осипа Данилеєвича**, який 1895 р. виїхав зі Соловки до Америки і від того часу нема о нім ніякої вістки — зволить повідомити його сестру Зофію Кавута Львів, Клепарів, уряд громадський. 1646 1—1

Дрібні оголошення.

ХТО приняв би двох хлопців сироти, оден 15 літ, другий 16 літ, до якогонебудь ремесла, буде ласкавий зголоситися по близші інформації про них до Настї Вінтур вул. Сапіги ч. 9. 1650 1—1

БОГОСЛОВ прийме лекцію або відповідне заняття на час ферій. Платня соботна. Зголошення: „М. М.“ Коперника 36, Львів. 1659 1—2

ПОШУКУЄТЬСЯ зараз два три покої під шевський заклад. Оферти проситься надсилати: Руська ч. 3, II. Комітет Допомоги Еміґрантам. 1654 1—3

ВІДНАЙМУ комнату на селі для інтеліґентної родини в здоровій лісистій околиці 6 миль від Львова. Близші інформації по адресі Кунинець Кор. Ядвиги ч. 6 партер, офіцини. 1656 1—1

ГРОМАДЯН з почуттям людяности прошу отсею дорогою винаймити один покій для бездітного спокійного урядничого супружества. Услівія догідні. Ласкаві зголошення письменно або особисто до: Максимович вул. Куркова 11. 1658 1—2

НА ПРОДАЖ малий дімок, 1 комната, 1 кухня, сіни. Крім сего стайня, пивниця, 130 сажнів городу. Парцеля двофронтова Львів-Богданівка 31. Відомість на місци або у п. Шетинського Міщансько-ремісничий Союз Руська 3. 1644 1—1

КВАЛІФІКОВАНОГО мельника до турбіново-вальцевого млина пошукується від 1. липня. Зголошення з услівями слати: Яків Скрипчук, Боршевичі п. Ніжанковичі коло Перемишля. 1648 1—3

ДЛЯ СВЯЩЕНИКІВ продам Біблію в 8 томах, видання Диковського в Перемишлі в 1854. Житія святих 2 т. вид. Мельницького з 1891 р., Ірмологіон вид. Ставроп. Інститута в 1871 р., Осмогласник вид. Ставропигії з 1879 р., Катехизм в 3 т. вид. Левицького з 19 3 р. і Типік Дольницького і деякі инші церковні книжки. Близші відомости в Адміністрації „Гр. Вістника“. 1626 2—2

ЗА ОБРАЗОВАНОГО на становищі мущину віддам заміж панну з семинарським образованням з помешканнєм. Зголошення до 25. ц. м. на адресу: Львів, вул. Личаківська ч. 40, трафіка. 1597 3-3

СТОЛЯРІВ і помічників потребує парова фабрика виробів з дерева Дюбинський і Ска, Трушевичі п. Ніжанковичі. 1660 2-3

ЦЕГЛУ, вапно і дахівку висилає „УБУС“, Львів, Осолінських ч. 6. XVI 2—10

МЛИНСЬКЕ каміння, машини, турбіни трансмісії, паси, ропні мотори, льокомобілі, ґатри, по конкуренційних цінах поручає „ПІЛЬОТ“ Львів Баторого ч.4. 1277в) 7—30

ДЛЯ ЛІТНИКІВ в Дорі в відбудованій віллі „Олена“ до винайму мешкання з харчем від 15. VI. Близше Львів, вул. Домініканська 11, Грозик. 1505 4—4

ДЕНТИСТИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ

Д-ра ШИМОНА РАППАПОРТА

ЛЬВІВ, ВУЛ. СИКСТУСЬКА 17,

без болю пльомбовання і вривання зубів, штучні зуби в кавчуку і золоті по дуже приступній ціні. П. П. Пацієнтів з провінції 1236 полагоджується сейчас. 8—10

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

1496 ОКУЛІСТ 6—10

Д-р Г. Іґель

лікар „Народної Лічниці“

ординує в очних недугах

Львів, вул. Ягайлонська ч. 20.

Трускавець

Д-р Р. Білас

1630 ОРДИНУЄ 2—8

Вілля Русалка.

НОВОСТИ.

Портрети Т. Шевченка, І. Франка прегарно виконані, в олійних красках, вел. 28×35 цм. Ціна 1 прим. М. 350

Портрети оправлені за склом в різблених рамах в національних красках М. 6900

Трембуби різблені на політерованім дереві, в національних красках за 1 шт. М. 2200

Взори Українських Вишивок С. І. і II. кожда серія обіймає 8 картин в чотирох красах. Ціна за 1 серію М. 200

Білети Вступу на салю для аматорських кружків і театрів. 1 бльок нумерований і перфорований на 300 місць в 5 красках:

на білім папері М. 230
на кольоровім папері „ 250
не нумеровані дешевше о „ 50

Продає і висилає на провінцію за післяплатою з дочисленням коштів пересилки:

СОЮЗНИЙ БАЗАР

реєстр. стоваришенне з обмеж. порукою

ЛЬВІВ, ВУЛ РУСЬКА ч. 20.

Перший Український Гуртівний Склад Паперів всякого рода, приладів до писання, рисовання і мальовання. Великий вибір книг торговельних. Генеральне заступство і висилка тутек і паперців „ОКСАНА“.

1643 Купцям відповідний рабат. 1—3

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

„ТОРГОВЕЛЬНОЇ СПІЛКИ“

стов. зареєстр. з обмеж. порукою в БІБРЦІ,

відбудуться дня 22. червня 1922 р. о год. 3. по полудни, в світлиці дому „Повітового Товариства кредитового в Бібрці“ при вул. Маркіяна Шашкевича ч. 135 о слідуючім порядку дневнім:

1) Отворення Загальних Зборів,
2) Звіт з діяльности товариства і представленнє замкнення рахунків та білянсу,
3) Вибори членів Ради Надзірної,
4) Реферат делеґата „Краєвого Союза ревізійного у Львові“ „Про кооперативи“,
5) Внесення членів, та
6) Закриття Зборів.

На попередні Загальні Збори дня 30. мая н. ст. с. р. не явилося потрібне число членів, тому по думці § 47 статута є скликані сі другі Збори. Коли також на 3-ту годину в день скликання Зборів не буде вимагане число членів, то в одну годину пізнійше мимо сего розпічнуться Збори, котрі і при меншій скількости членів, ніж домагаєся статут, будуть мали право важно рішати. — Замкнення рахунків і білянс є виложені в канцелярії Товариства до перегляду через членів.

Бібрка, дня 5. червня 1922.

ЗА НАДЗІРНУ РАДУ:

о. Бартків Евст *Мик. Старка,*
1665 писар. 1—1

Надзвичайні Загальні Збори

„Наси Ощадности і Крадиту“

стов. зар. з обмеж. порукою в РАДЕХОВІ,

відбудуться в середу, дня 28. червня 1922 р. о год. 12 і пів з полудня в салі Народного Дому.

На дневнім порядку:

Справа маєтку Брендасівки.

За Дирекцію: *О. Шухевич.* За Надз. Раду: *Др. Пелліх.*

1663 1—2

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

СПІЛКИ „ВЛАСНА ПОМІЧ“

в ДОМАЖИРИ

відбудуться в домі спілки дня 25. червня 1922 р. о год. 2-ій пополудни з слідуючим дневним порядком:

1) Реферат про кооперацію дел. Кр. С. ревізійного у Львові,
2) Відчитанне протоколу з послідних Загальних зборів,
3) Звіт Управи з діяльности, замкнення рахунків і білянсу за р. 1921, і уділення абсолюторії,
4) Розділ чистого зиску за р. 1921,
5) Зміна всіх постанов статута.

Білянс за 1921, виложено до перегляду членів по мисли § 59. статута в місци урядовання стоваришення.

Коли би в означенім речинци не явилося приписане число членів то Загальні Збори відбудуться по мисли § 47 статута того самого дня о год. 3. по пол., без огляду на число присутних.

УПРАВА:

1652 1—1

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Повітового Товар. Кредитового

„ВІРА“

стов. зареєстр. з обмеж. порукою в РАВІ РУСЬКІЙ

відбудуться дня 30. червня 1922 р. о год. 11 перед полуднем в льокали стоваришення при вул. Матерівській (власний дім) з таким порядком нарад:

1) Відчитання та приняття протоколу з послідних Загальних Зборів,
2) Приняття до відома маєткового білянсу і звіту з діяльности стоваришення
3) Вибір шістьох членів Надзірної Ради і трьох заступників,
4) Установлення поділу зисків,
5) Обговорення бажань членів.

Рава Руська, дня 9. червня 1922.

ЗА НАДЗИРАЮЧУ РАДУ

1645 голова. секретар. 1—3
Гриневецький. *о. Козій.*

МАШИНИ ДО ШИТТЯ і складові части поручають ЛЬВІВ, вул. Ґоловських 9.
В. ҐРОСВАЛЬД І СИНИ 5—8
XXIII

ПОЗІР СІЛЬСЬКІ КРАМНИЦІ! Гуртівня ґалянтерії по цінах фабричних продає фірма Клайнер і Вчес — ЛЬВІВ, — Фурманська 4.
XXIII 7—10

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

філії тов. „ПРОСВІТА“

в РАДЕХОВІ

відбудуться в середу д. 28. червня 1922 о г. 12 і пів в полудне в салі Народного Дому з слідуючим денним порядком:

1) Отворення зборів,
2) Вибір Президії,
3) Відчитання протоколу з послідних загальних зборів,
4) Звіт з діяльности Тов-а,
5) Вибір нового Виділу,
6) Внески і інтерпеляції.

Радехів, 12. червня 1922.

1664 *Др Пелліх.* 1—2

Капелюхи мужеські, дамські і дітячі в великім виборі по низьких цінах — Кіоск капелюхів — площа св. Духа побіч костела ОО. Єзуїтів ТВОЖИАНСЬКИЙ і Ска. Відновлювання старих капелюхів приймає складниця при вул. Костельній 8, дім ремісничої Палати.
XXIII 4—4

Урядово уповноважнене до парцеляції одиноке українське

ПАРЦЕЛЯЦІЙНЕ ТОВАРИСТВО

„ЗЕМЛЯ“.

стов. зар. обм. порукою

у ЛЬВОВІ, Ринок 43,

ч. телеф. 533.

переводить парцеляції і приймає вкладки до обороту на 10% і висше після умови.
724 1—?

ДНЯ 29. ЧЕРВНЯ 1922 Р.

відбудуться в домівці „Української Бесіди“ в „Народнім Домі“ вул. Рутовського у Львові о годині 10. рано

НАДЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

„НАРОДНОЇ ТОРГОВЛІ“

зі слідуючим дневним порядком:

1) Відкриття і уконституовання Загальних Зборів,
2) Зміна статута.

а дня 30. червня 1922 р.

в тійже салі о год. 10. рано відбудуться

XXXV. ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

„НАРОДНОЇ ТОРГОВЛІ“

з таким дневним порядком:

1) Відкриття Зборів предсідником Управляючої Ради і уконтитуовання Загальних Зборів,
2) Відчитання протоколу попередних зборів,
3) Звіт Управляючої Ради з діяльности і білянс за діл. рік 1920/21,
4) Звіт і внески Головного Контрольного Комітету (§ 34 і 46 статут),
5) Ревізійний звіт Краєвого Союза Ревізійного,
6) Доповняючий вибір членів Управляючої Ради (§. 15. стат.)
7) Вибір Головного Контрольного Комітету на р. 1921|22,
8) Означення висоти презенційної марки для членів Управляючої Ради на 1921|22,
9) Внески і запити.

Леґітимацією членів служить уділова книжочка. — Особи правні заступають письмено уповажнені повновласники.

Замкнення рахункові виложені для членів в дирекційнім бюрі в урядових годинах. Проєкт зміни статута можуть набути члени по ціні 200 Мк. від примірника.

Львів, дня 12. червня 1922 р.

Січинський Юліян. *Павликовський Юліян,*
VII предсідник. секретар. 1—3

КНИГАРНЯ НАУКОВОГО ТОВ-А ІМЕНИ ШЕВЧЕНКА

у Львові, Ринок 10, має на складі: 1416в) 1—1

великий вибір книжочок на нагороди пильности і Пилипчука Пасіку.

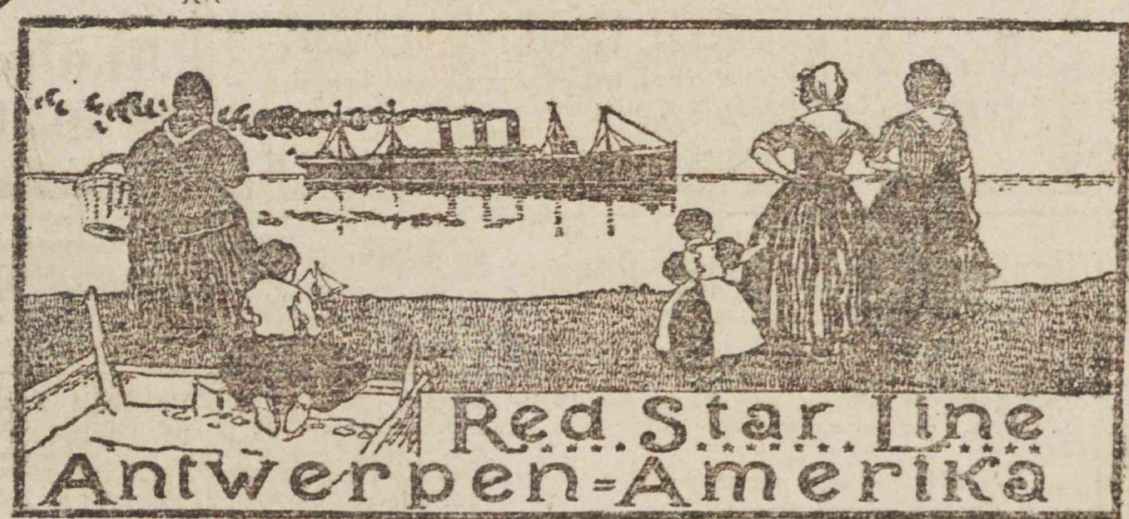

„Red Star Line“

(ЛІНІЯ ЧЕРВОНОЇ ЗВІЗДИ)

:: Безпосередна почтова, парова плавба ::

Антверпія, Шербурґ, Данціґ до Америки і Канади

Відповідно до нового розпорядження, повинні еміґранти **переслати почтою** до Американського Конзуляту формулярі з ріжними даними що до їх особи, назву корабельного Товариства де закуплено корабельну карту. По одержанню тих відомостей висилає конзулят чергові значки на осягнення віза. Тому радимо всім, що хотять в найблищім часі виїхати до Америки, щоби сейчас зголосилися до нашого бюра **„RED STAR LINE“ Львів, вул. Сикстуська 29.,** де уділиться їм даром докладних інформацій, як також формулярі і коверти до переслання конзулятови. — Хто не має ще заграничного паспорту, той повинен сейчас принести свої „affidavit“, або їх переслати почтою порученим листом до нашого бюра „RED STAR LINE“ Львів, вул. Сикстуська 29. і долучити карту, на котрій треба виписати чисто і читко своє імя і назвиско, теперішну адресу як також до котрого староства еміґрант вніс подання о паспорт. Ті всі дані є нам потрібні до позискання поручення „Еміґраційного Уряду“ у Варшаві, щоби староство видало як найшвидше бажаний паспорт. **ПОЗІР! В нашім бюрі пишеться даром по анґлійськи листи і телеґрами до рідні в Америці**

Фірма АЧКЕВИЧ І ГЕХТ

ЛЬВІВ, вул. ГОРОДЕЦЬКА 55

продає туртом і детайльно

всякі музичні інструменти, музичні прилади, ґрамофони, ПРИЛАДИ ДО РОВЕРІВ, ґалянтерійні товари, гачки, вудки до риб, термосові фляшки і т. п. — Ціни конкуренційні найнизші. 2—2
1664б)

:: :: „У-БУ-С“ :: ::

УКРАЇНСЬКИЙ БУДІВЕЛЬНИЙ СОЮЗ

Львів, вул. Осолінських 6

продасть зараз:

праси до виробу цементових дахівок та бетонів, дахівку, бл ху і т. д. — — — —

виготовляє проєкти:

церков, приходських та громадських будинків, млинів, фабричних домів і т. д.
XVI 1—10

КРАВЕЦЬКА РОБІТНЯ

СТЕФАНА КЕЗИКА

у Львові, вул. ОХОРОНОК ч. 5.

поручається

ВП. Панам як також Всеч. Духовенству:

Всякі роботи виконується солідно і по найприступнійших цінах! 2—3
1631

Ґорсети 50% дешевше.

Поручаю ґорсети, бедрові опаски в найновійших кроях і нагрудники по конкуренційних цінах, приймаю також ґорсети до чищення і вправи, як також всілякі праці, входячі в сей обсяг. — **Геля Бляй замужна Фасс, Львів, вул Личаківська 18.**
XXIII 2—5

ПОЗІР — ЗОЛОЧІВЩИНА!

Великий Народний Фестин

в неділю, 13. червня ц. р. в городі „Просвіти“ (ґімназія).
1657 1 2

ВЖЕ НАДІЙШОВ БІЛЬШИЙ ТРАНСПОРТ ЗАГРАНИЧНИХ МОДЕЛІВ:
1528 5—10

ВОВНЯНІ І ШОВКОВІ СУКНІ трикотові, блюзки, гальки, шляфроки, рукавички, панчохи, діточі суконки і жіноче біля. Найсолідніше і найдешевше поручає — —

МАГАЗИН НОВОСТЕЙ ДЛЯ ПАНЬ **ШТАДЛЕР і ШАРҐЕЛЬ** — ЛЬВІВ — вул. Сикстуська ч. 16.

„Полотно“ Львів, Зіморовича 20. полотна, цайґи, сукна, мотузяні вироби.

Машини до виробу цементових дахівок, Плужки до обгортання бараболь, Хрести, громозводи, вікна огородження, ВАГИ ДЕСЯТНІ ЛІЖКА ДЛЯ БУРС

і всілякі слюсарські роботи виготовляє 1553 4-10

МИХАЙЛО СТЕФАНІВСЬКИЙ у ЛЬВОВІ, вул. Варстатова ч. 10 (між вул. Кордецкого і Рицерською). — —

Українська кравецька робітня

Івана Сіменовича

в Станиславові. вул. Сапіжинська 23,

(ріг 3. Мая)

виконує солідно та скоро всякі замовлення, входячі в обсяг кравецтва мужеського і з власного матеріялу у великім виборі після найновійших журналів.
1538 5—?

УКРАЇНСЬКА СТЕНОҐРАФІЯ :: Олександра Панейка ::

(ПОВНИЙ КУРС УКРАЇНСЬКОГО СКОРОПИСУ ДЛЯ ШКІЛ І ДЛЯ САМОНАВЧАННЯ)

вийшла накладом Українського Педагогічного Товариства і продається у всіх книгарнях. — Ціна примірника 1200 мп., з пересилкою 1250 м.

ГОЛОВНИЙ СКЛАД В КНИГАРНІ Ставропигійського Інститута в підвалі! XVIII 3—3 **У. П. Т. у Львові, вул. Руська число 3.**

МАҐАЗИН І. Штайнбруха у Львові, при вул. Трибунальській 1 (ріг ринку

поручає на літо: мужеські сорочки, мужеські капелюхи, краватки, полотняні і кавчукові ковнірики, парасолі й парасольки, рукавички, панчохи й скарпетки по недорогій ціні. — Товар віденський. — — — 3—10
XII

Жадайте сейчас наших найновійших цінників на — — — —

Правдиві стирійські КОСИ і СЕРПИ

Краєвий Союз Господарських Спілок

Львів, Зіморовича ч. 20.
IV 5—5

14796 4—7

Ширіть наш часопис!

Видає і за редакцію відповідає Олекса Кулька. З друкарні Спілки „Діло“.